

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬВИНИ ЈУГОСЛАВИЈ

Виходица свакија тицвена. — Предплатна на рок 60 дни, за пол рока 30 дни. За Америку и други крај 2 докри рочне.

Предплату и тицву писка до Редакције Управе гроба асимијан на адресу: „Руски Новини“ Панчево (Югославија).

Як зме годни напредовац?

(Вјеклад Дра М. Винаја на схадзки «Просвіти»).

І. Просвіта треба да будзе обще добро,

Веська хіба днешніх просвітних спільнот цілого юніта, же просвіта ище не має замкнута до николских лавкох и оружарох по варошах и вароцікох. Просвіта збіга медзі званичнікох державных и церквих та іншых та іншох. Веське чи-слю землемідлюх и рабочікох, майстрох и мењуших та іншох остава одалене од просвітного якота чюзеческого рода. Особисто не землемідлюх занедбана. Ні-каке то не чудо. Адений живет, як то и вине нечей менеї будо. Латри у першим шире пом на матеріялни хасон и мате-риални онстакані. Просвітле воспитане народу у юніках народох закончен (закомісніціца) и престо нико нечей конта, як то потребко. Велью бы даце требаючи трошик на просвітоване зем-лемідліскога народу, кед би то держана скела подзвіннуць на инии степені просвіти. А причина инии инии, ориенти-зіде, як то можу стараць не просві-товане народок та іншох народу? У ху-лобіх наших спільнотах ми можеме нечей чюзеческіх (евоніческіх), котри конъяка свою службу дарас нечей дарас менеї сописно и пригим и остане. Ме-длені антирома мурами закончала их уче-носці, медлені штирома мусамі не окончи-шю, а заврши юе у багренох. Найдзе юе правда помедзі іх позжергвазіх наро-доловідкох, котри скойно време, но им остане по их службенай роботе, жер-туючи за подзвітоване просвітного жи-лога скойнога публікога народу. То не-досці. Наине стараць треба да иде за-тим, да наме людзюх пізбодніх звани-х, пізбодніх газдзенскіх спільнотах, учених, котри буде провадзіць просвітну роботу скойнога народу, стараць ще, да юе наш просвітни живот заздзянгне на-степені, котри будзе одлітаваць днешнім оптставіном члов. културы и цывілізацыі.

З єдним словом треба юе стараць да юе у нашим народзе з временем за-ведзу вчварши школы, да юе у нашим народзе юзвін змысля за юну темеліту просвіщености, бо лам так юме годни на-сіраваць напредовац у нашай просвітнай роботе. Не досці за юнога землемідлюх то, да зночітаць и писати і да може да-ски новіткіи пренесці.

Краин просвіщенні землемідлюх треба да зна основы: географії, математики, исторії, науки о природе і т.н., да изо-зна науку о газдовані, да може про-закліці роботу друнікох в організа-ціях землемідліскіх.

Просвіщенні юніці треба да ма-жех оробку спідною и олимпіадную науки о газдовству, сільські чисте, здарне и крастне, кінату шорону, чистоту у ро-боті и у скойнога жылі, здраву пожыні, разумне и просвіщене думане о члове-чым жывоне.

Шыцко то юе годно лам таук по-сіцінгіц, кед юе посвітне вине степені просвіщености землемідлюх.

Дабоме же то не мож так легко посіцінгіц. То нам в ідальши ціль, за котрым треба да идеем крохай по кро-хай. Але тот ціль треба да нам будзе вине пред очами, кед юе сінене зісці з прыней дарас.

Думам, же после юк зішоведзеніх думох, кажды юе здоўда, у чым юе со-стоі просвітна робота и по нам прино-ши просвіта. Але юе ишце дакус на тым затримам, да кэжлому ко ѹспішнім будзе тоз вопрос.

Подумайце себе, чи есть нечей ства-ри за чловіка, як його стараць, да юе од той часій жемін і од скойнай пажкей трапезы поздзвінгне и пурдзінгне очі скойно тү зібру. Там роспітра піздзи и озамац як започне вінчане жем и ца-лу природу Божю. Патыне на дзеніко,

СТАРИ ДЛУЖНІЦІ ПОСИЛАЦЕ ПРЕДПЛАТУ!

як то міло, кед юно приходзіц тут ро-зуму. Як юе вено за шыцю презінава, як ужива ў шыцікі по науки и піхони.

А за тим и просвіта ідзе. Вона нам одарыла кождому поедіону замісу, котра пам сконца прекрасны преддли знанія и традыціі. Вона кождага пастоі научыц и піхони, и до шыця прынесці. Просві-та то темель народнаго жывону, бо вона у себе юнікія блата жылія и ста-речія як за наш тінесці так и за душевыя наші жылія. През просвіты жыті, знаніе и дзіціні, у плюси и кренадамко.

При тай нагоді треба нам юе здо-ліціц и хібах фашыстай просвіти. А котра просвіта южна? Сінене тата по нас не вядзі тут правды и праведнасці. Сдана од найвеквіх хібах просвітнаго жывону чюзеческага рода у терапіе вреде газдовски нешэр. до хотрого, тач як бары ученыі людзі прозадза жы-воне народох, воне чюзеческі род.

Ми видзіні, же и у тим не шыці народы ёднак стоя. Відзініже, жетам най-веквіх патся, дзе юе найменай просві-ти находзі. Наша просвітна діяльності вине ишла за тим, да газдовски незлаго-ди медзі нашима людзюмі по баржай го-праты; и да медзі нашіх людзюх зак-дзе людов злагу, и недзісное потно-нітане. Кажды просвіщані чловек, ход в наисце просвіщені, прави с членеко-любец и не церні цудзей буди и нужди-

Зато и у наинай просвітнай діяль-ності треба да шыці з ёднаку любо-чыю зо-перас нашіх зодзіншох спі-льнот, же наша просвітна робота ідзе в добрым як газдовски монцініх так и слабшых, и особено пастоі да піхоне газдовски слабшым; келькі то у та-раних спільнотах вознікніц.

Значене историй за народ.

(Вклад о. ред. Мих. Фирака на съездки «Привет». 12. XI. 1933.)

«Народ без історії то у своїх державах, ані културозі, ані народ без будучоєць». Адже відсутній живопис, - таки народ не пра-

Історія це сим'я життя людного народу. Сміла, котра зображає життя розкішне і наповнене народу від початку його життя. Представи тута сміла у першому шире зашию твоє белько і сладче, за нараз треба чайверти за очубане свого життя; а, онико є бород зос неприятелями хоти же у житті таївани. Всі історії представляють державни життя народу, які перед її добою свою державу - і бо замежтає то добрел + народ, прасти народ без синей фасади дескафі огнані че дозень.

Пародия истории пишется, где не народ злится, да свою державу не линят уши, утверждают, как жертвуют свои мастики свою кровь и свой любовь за свою державу, а представят так и хиби державного живота, же бы по наущи наречии могли на на хибах своих оток ушиб, где не треба робить, чего не треба публикан — ве и история то наизнанку, наизнанку живота.

Надалей представя историкъ Културни и душевни (бързак) животъ народъ, споменува инцидентъ, чо единъ народъ трябва за общъ и за своята национална бъдещест-просвътъ, чо приобрета въ литература, въ наука и уметностъ. Ихъ интелектуалъжъ жит, своихъ ученикъжъ, филозофъжъ, участникохъ: майсторъжъ, кипарохъ, искришъжъ, гравицеръжъ и т. д.

Крем лежавши небо по вітичий і вул-
туриєй исторії та їїкадм проєвищеси напод
и сюжет економіку і соціальну исто-
рию, то значи исторію о тим, яки бул и
як ще розвиває газдюбесії життя народу, яки
бен жал друкарстви пор, але були друкар-
чи обєвідами у його преміодорі.

Щико то описує і до розуму приводяє исторія цього, да парод від, же бої гостів не од пішаю, але же його королі надібовою єго і всіх років пізак у поспішості і за зе і бере пагубу все живота своїх грабіжок, ділех и праціах, да іх добрии и спадни або або злеку и спеціосци гарячими поклонінням, да и боїи свояя бельзен діля, да будуть достойни своих охор, а да ще на іх хобок чи животній мудрості.

Народ, которы началъ своей исторіи, то
съет народ, которы не зробилъ имъ великаго вл-

Up. M. L.

На госцину до Коцуря.

Поневиши Баранови запахало пошкада на рибу.
„Макре, я би терас тау рибу ёдол”.
„Вера, и к ба”.
„А дзе же ю найдзячэ терас?”
„У Томы віле ўсё риба, а погатова нешкада”.
„Помъ”, — „Помеч”.

А дея качмар Тонса? Где на другим краю вадала на сажах панцу. А дея Митрова и Баранова хижка? Ту о бок у перекрестка шире, дея 50 крочай. Але всене тиха гайд до Тони по цмей пації; було их и у арку и у шнігу. Митро звав, що чайбре там партію фермерів та зароби тут, по землі потрошил. И панце! Друнчко ту, риба ту, запо ту, та цо сцем лякнє? Дали чиг цорка "до роботи". А на жоду в за горис яблучко Митро цаником забуд.

Уж пакита а зоне аще при каргох. Коло коладим длангари
ше лому. Кед пришли по при карчмаря Саву не було бы краине
за чаровника "предсказателя" на да не зайду на "звер покар". И все ту,

тот успех, же Америка признала большевицкую, лебя як та вона ишина воля „советскую“ державу. Обидва держави подпишали уговор о приятельству. Большевики обещали, же за буду у Америке водзяць свою пропаганду и же у своей державы даю члебоду вира. Але большевікія уж веъю зойчого ізвесту паобеновазі, а цо виконалі? Прекі призначані большевікох протестірвали американски Русіян-Українцы на свой земельні схадакі у Нью Йорку. дае было коло 10.000 наших братох. Причина и до Битки з большевіками и з польскім

Еспански избори

В неділю 10. нов. набули чи у іспанській республіці вибори "кортезох" то єст до іспанського парламенту. Право гласування мали по перші рази і жени. Вибори увіявили, же та-
рашня республіканська влада ма багато пристоюх, бо велька велніна народу гласала за монархістичні і католицькі страви. То значи, же Іспанії сму назад своєго краля и же осу-
дує процинкеронну політику республіканців. Осьда не теряє Іспанію змири, кед зам репу-
бліканца буде поштовхні вплю народу. А чудно
дакус, же влада ані до теряє не виявела точ-
ного результату виборах.

Вибори у Румунії.

Нова влада на чове зас вождом либерал-
най странин Дука нема у парламенту вакцину
прето вона одредила нови избори на 20.
децембра. Ђерби иш будац поданы медни владу
и Народну Земљедлску Странку под водством
Малиу, котра на остатак изборах достала
вакцину.

Хто зарабя на оружаню.

Союз народів видав близькіо вельхій ческій фабрики муніції Шкода. Тота фабрика змія вагоні округло міліоніза ческіх корунах промету. Найбільші оружжя куповала у Шкоді Китайська, а потім южніамериканська держава Чиле. За Ческу найбільш зарабляю фабрика муніції у Лайтії а потім у Америці.

Осудзени вожд „батогашох“.

Познато уж та, що старі 67 роки місто Агади Губаш з Н. Саду відрукоював панів листки а знищив их по руских каналах, а у цих каналах на вісім церкви, Владиславу, на Проспекту, на панів руски яків, а на симонівських гранічниках

«Сава праве рибаку целяку главу за квасну юху. Не може ловити буц! Митро чека у кепчевки зос пінзиками що заробив на картох и ма рачука да плацк. Невади псе, та олеть удри во юху. Кед уж вечер ту, а шовгор Баран ван: „Джан, Митре, тута жи риба вітера у Тошік бара смакований“.

„Та можеме пойти, мам пасажиръ“. И кед Митро виплацовел ратун заш омацувал у бруцьдку

— закручение до паперу сестя ти?

„Иха, шоғре, а я пошым женик торғы яблуңкп! „Иха, одыншеш, жана кедик, нә умре вона дотля! „А бара в хора” претворял Митро самому себе и врацели не зам до Ташк. Ту уж шедза старе зруятво и зачала пис стара анындан „рабочий”.

Качмар Сава знал уж Митров обичай та за други дні. Наріктий добри, горки напрізнати та мерковати кеша Митро зосереджом вадить. И звід их, иду обійтися, я можна ще єдину другого пагинаю, праве філастерь мераю. И заліз до Савка на „жек“ лям похар, а Сава також і напрізнати винесол. Митрови уж до мозку запахали, всецело іце паштевані, вдерял по нім, а вец зребало з газами.

Во стрелу оршиол тоз Серб зос салашу ту Илї да ей прида тозу речину, но му Матро дад из пивки и Жабко

Зос тим писаньем А. Губаша обновили нашо спасиц „батогаше“ свою величну роботу.

Медын другима падгндул Губаш и на нашом нароці у Н. Саду згреч. о. Дюра Павича, за котраго вон у сваю летаку „Русину народу у Югославії“ написаў таке: „После йёсі шмерца (нароці Хранчаловіча) прыходзіла парохія букіні крестурскі бележкіх отець Дюра Павіча тарговачкі агент, котры зайдас даскељо добрых християноў, да пообходзіа рускія ваяны и кавазерас 15.000 Д., а даркава дала 10.000 Д. за опраўку церкви. Отець Дюра Павіча дац дарківу обіліц зюе ваяном, по дарківі нарадом і вона осталася чарна як и була. — Іхто не знае, чэльо погрібец на люді. Преслац церковную порту, нікто не знае за келью, преслац шырку церковную жем без анёля и волі народнікі. — Набудовай я дом арыя парохії и лам воні зна за келью, ков прыма и кіркою на свой пачун, уж ідуць себе и садзяц у Румы юа и таскікі у штедвоніци, а іхто не зна його тайши маніпуляцыі. Чи тані постійны, да позримуе другога?“

На туго исчесну клевету новага „архіката“ Русініх Окружны Суд у Н. Саду у сваю осугу од 6. нов. числа Кіт. 27. 1933. дал тога рэштка: „Але зос вязах Дюри Павіча на разправы я зос ортагніялих документох, котры суду предложены, видзілі, же дармоіні адбор (нашай церкви у Н. Саду Ред.) забранік та главнік схадзакі греко-католіків церковнага общества по статутах греко-католіків, які сідзаніе было гайне и обіце и тата выборы будзі пастэрданікі ад вішній відлічніцкай власніці у Крижевіцах. Надаліс утварэно, же парохіяна церковна жем к преслаці жемія па парохію як і замінік пограбені роботы (на церкви и парохіі — Ред.) спрада були рэшткіні у церковным адбору, а зея пастэрданікі ад вішній церковнай власніці. Прето преслачаніе спеджох (котрых Губаш наводзял) испотребне, бо утварэно, же о. Дюра Павіча поступаў по прецансіх к зос одобрэніем сваю вішній церковной власніці“.

Прето Суд пренікведчы, жа у роботы (спеджо) оптужненага (Губаша) нахадзіа не шынкі элементы пресупа хлеветы зос § 52. закона о штампах и прето то прэтлануе кривым.

Прето Окружны Суд у Н. Саду осудаў Акаріт Губаша, од отца Янка и мацеркі Маріі Бессеркіні, греко-католікі, родаснага у Іспаніі, среа Кукі, 67 рокі старого, прыялічника, ізвана, як пітнеро даені, пісмені в, кама маўтку и до тера зе бул судзена да 14 дні тареяту

и па пешажну глебу од 2.000 Дин., ко-
хру ма да 14 дні упісані, а кед бы не мага-
валіцаці не могла, які ма Андрі Губаш ше-
дакіц у гарешту 64 дні. — Гу тому ма Андрі
Губаш плаціц тужітэло о. Дюра Павіча 1.336 Д.

Такіго заслыша ўсе кляветаніца роботы
для Андрія Губаша, котры начеста да у сваій
старосці крахіці як сідзіца да дарківі ходзіці з
Богу і не мадзяці, аланіца іх робіц у рускім
нароці буцу и падада кляветад наших добрых
и за рускі народ наслугеніціх свяціцікох.
— Чуеме же сіда чекаю ише два тані суды, бо
то тужел Препсвяціціка Владіка и папкі нашо
свяціцікі за чола кас о. Янком Будзіскім,
за урэді и кляветы, да их у сваіх жалосных
легаках понадисоўа.

Тота осуда А. Губаша то землякі жыве-
ратко, у котрых не відай, да су и вікі су тати
нашесціи „батогаше“.

ЗАКОН О ТЛІСНІМ ВІХОВАНІЮ

прияті у нашым парламенту. По тым
закону дзяці у школах, а і младзіца мла-
деж дзялужна буда у гімнастичных друже-
ствах, да чэ фізично (тлісце)
віхова та да всі цялі народ будзе тлі-
сно здары и мады.

СТРАШНЕ НЕЩЕСЦІЕ НА ЖЕЛЕЗНИЦІ

Дня 22. нов. рано наўзедаці шынеліці
до ідзе до Београду при Штинаціх у Срі-
ме на сіені коч, котры преходзіці желеznіцу
драгу. На кочу бул економ Боліч и два
жжени и воні шынкоі тройо погінуці под
колесамі вагонах. Забіты і коні, а кот
цалком разгрешані. Того раша була вель-
ка молта, а гу тому рампа по була спу-
щена и то була причіна тому велькожу
нещесці.

ЮГОСЛАВІАНСКІ ЖЕНСКІ СОЮЗ

В КАРТИ.
Югосл. женскі союз дастац право,
да може выробіц нашо югосл. карти за ше ик якіце?

картын і да их лем вон у цялай верх-
ніці прядава. Тэрэз тог женскі союз раз-
послаці фірмам, у котрой меды, да ше
вішадкі пры бавелю ханску лем карты пі-
даныі од тога союзу. Фігуры на тых карты
буду не немецкі лобо жадарски, але
югославянскі.

ІЛОГУ ВА ЛАЦЕ

уведли у Дубровінку у Цалмаций. Там
варошна управа выдала наредбу, же по-
лицай ма право такай на лицу Места фір-
міці каждого, котро вілапі, же гадно лад.
Вара то жудра и баро потребна наредба,
Най би ше до Дубровінку унагрэли и
друга наша вароши и вадали.

ЦЕНА ХМЕЛЬЮ

пачала ше у Словеніі воні давігаці.
Тэрэз ше плаці за добры новы хмель
7.200 до 7.400 Дин., а за найлепши и ве-
ліцай. Така в цена у Жалцу у Словеніі,
дзе ше садзи у нас найвесці хмелю.

«ТУНІ ТІДЗЕНЬ»

уведли тарговцы у Осінену од 18. до
26. новембра. У тым часу буду воні даваці
од 5 до 25%, попусту на робі зос сваіх
дугінах. Держава ціла шынкі, котры у
тым „тунім тіжнію“ до Осінену путь 50%,
попуста на железніцы таі, же кед ше
идзе до Осінену купі ше цала карта, а
вон ше в кісту карту путь дому, лям ше
у Осінену купі за 2 Дин. легітімізація.
Всёлі народ приходзіці тары да Осінену и
тот народ, котры у пастатых роках по-
чалі наацдаці, наново пішілі.

Пошта „Рускіх Новінох“.

Дудам Давіл, куніці, Керестур:
— Ви плацілі 50 Дин., а не 30, як будо хібно
видрукоўваці.

Саламон Е., Бархасові:
— І та
плацілі 50 Дин., а не 20 Дин.

Бучко М., Ілья:
— даскувіе за ко-
сланіе, пойдзе до Кал. Покіліце пак і па
літерат. зінку.

Саламон С., Ілья:
— Вашо прэда-
ді вінілі у 41, 42, и 43. выпуску „Obitelji“. Чым
іх пішілі?

Ілья Ням і седміцу, члове і Божы, дзе сіе ёд гондзелку?

Митро запіцір кірваві очі:

„Ша, ту сом, Прікас сом ци горкі яблуко“ и дзілілі Иль-
я злужвані тэхер кое ўлкі

Ілья разрукала горкі яблуко по харемі:

„Убіло! Зас чудо и горкі яблуко, когда сам агты и
укрэці!“

„Ша, видзілі же ти не умерла, зілла я же ти не умерла,
но, сіле, прынес сом ци сухі груші“ и видзілі зес кішкіні
хусточкі сос грушікі.

Ілья размахла сіе хусточку и ішчо іх трупікі лошилі до
Митровай главы.

„А да сом умерла, члове, жылі жы и похваці, а Ви бы
ай не знали!“

„Та як ба сом не знаў! Тады бы де пошеля и я бы
ше хітага: «кога то ховаш“

Ілья Митро за кінадзялку да шынелікі вонілі Илья горкі
яблуко, да ю вілі.

Так то будо, захочаці Митро сваю прыковостку, без ціні
и церкви, а тера з. Богу слава, од кедзі ше зівідзе до громады
и до нашай націкі ходзіці цілком іхнік и за час старых и
особіліц за жыццін ішці, котры пойдзе нашам драгом, які да
тэхі ходзілі.

(Конці).

Иля ше пітала: „А где Митро?“
„А ёсі я знам. Охадзіс сом то у Жаблю в поцдачок, за
шынкі не прыходзі!“

„Было не!“

„Ахахах! Од гедзік шынкі не прыходзі дому?“

„Боже не!“

„Господи Боже!“ чудзік іш. Серб.

„Чи жу ше даю не стало?“ відхініці сібе Кіт.

„А, гей, стало жу ше! Може ше такому дапо станут? Нік
дзеўжаніль по карчмох!“

Илья Митро и швайцар Баран шынкі пілі у Саві, а
кед звінтар а воні ўсе заты зрачели гу Тоши, бо ше обешчалі дру-
гіту же прыходу, а ганьба бік було потушиці сваёю поштеше слово.

По зразе Митро дасхељо раз омашкал у кінешкі горкі
яблуко, подумай на Илья, сановіц і, але віно і карта барыкі
тадзік цагані и воні себе поценіл „шыя ѿднішкі!“ макі кеди, не
умре лохія!“

У Тешіні уж чакало веселіе дружтво и юні чадавілі свою
роботу: карта и віно.

Швайцарок рано. Дружтво уж пакіставало. Ішчакіні за-
ціхло, карти разруцілі, а чёмкі главы спущлені ше по столах
и глубокім склях хреста. Митро подзюціл свою главу и піші
сінім праведнікам.

Коло 7 годзін рано сво ці зараз Илья до карчмы. Дурка
Митра и Митро „гей“, заш дурка з Митра у сіні „седміца“.

Ище о схадзки „Просвіти“.

Зес схадзки Просвіти будні посыпані та телеграфом поздрава, когдзі шырокі сабрані парэл зес одушевленнем прынці підтверджалі:

Імперія Величеству

КРАЛЮ АЛЕКСАНДРУ I.

Београд.

Югославійска Русіні прызначавані у Рускім Народным Просвітнім Дружстві у Рускім Керестуре зес свой глаўней роцінай схадзки, а славянік петнасту роціні вишлебодкені, поздравлюю Ваше Велічества у гомбільній вірносці и глубокій однакосці вінс готовы стаміше на службу Вашому Велічству, свійому люблючому Кралю и нашай юдиннікім імперії Югославії. Наіж жыве Ваше Велічество и пресвітыя кральовски Дом».

Михайло Мудри, предс.

Пасу

МИНІСТРУ ПРОСВІТИ

Београд.

„Русіні зес глаўней Югославії прызначавані у скромі Рускім Нар. Просв. Дружстві з нагоды глаўней роцінай схадзки и пресвітыя петнастей роціні вишлебодкені посыпані Вам одназначна: приват вінс благодариць, че ще у ціні Білого Орла може наявібоць культурно и національно развиціе!“

Михайло Мудри, предс.

Пасу

ДОБРЫЦІ МАТКОВИЧУ,
башу Дунайскай Епіскопії

Нови Сад

Русіні зес глаўней Югославії сабрані на глаўней схадзки Руского Нар. Просв. Дружства у Рускім Керестуре спаконі петнасту роціні вишлебодкені, благодарна за пікоц і захіту краю. Ниже укажоўца тут ўсіх зородзін културных землянок, посыпані Вам сесію одназначнага поздравіння!“

Михайло Мудри, предс.

Презіденты Владимиры

ДР. ДІОНОЗІЙ ІГРАЦІ

Д. предс.

Софіому покровітлю з глыбокімудрою добродією зес глаўней схадзки Просвіти посыпані сердечны прынці

Михайло Мудри, председатель.

Як зме уж нападлі, шырокі поздрава буда сід шырокіх прысутніх на схадзку з зелькім одушевленнем прынці. Крем тога о. Д. Павич трымал скромну бешеду о значэнні вишлебодкені за югославійскі народ и за нас Русініх зорекам. О значэнні шырокій Югославії за Русініх бешедовали и другі бешедай (о. Бисадас) и шырокі тэти бешеды буда сердечно вінагдана. Вес там рускі народ за ягою шыру любові за Края и Югославію, у котрой не можеме так красніе развиція.

Руски Керестур.

Ізвесні школскіх одбор.

Тых дзеньях выбраны новы школскіх одбор. До одбору выбраны 1.) Гербут Евгений адвокат, 2.) Міклон Ісаю і запалец 3.) Будзінскі Іоахім млади-земляцінец, 4.) Орос Янко млади-земляцінец і 5.) Гардз Якім земляцінец. Крем тога по звязані ў школскіх одбору: Планік Адольф председзінш општасці; Петрагала Константын управляччы школы и др. Андрия Наличайко ліхтарнік-дохтор. Новому школскіх одбору жынкіх у ёсці работі зелько успіху.

Б.

Нашквецаніе майна Гафіч Янка і Кошчані.

Понядзелак вечар 13. XI. окончыл наші II. запалцы с. Янко Будзінскі торжествено пошквецаніе вісімнадцятаго міліоннага міліона гарадоў Янка Гафіча і яго компаністах Рац Янка і Кошчані Міхалі. — Народа будо позначаць вельмі. Міхалі панесе прекратніе до дармо ушпоркі у магазіне на велікім шэрсе. Кавадзіст магна прыблізу 100 метера на 24 ходзіны. — Тых дзеньях такія започат зес робогу. У панім вяліка буда панесе потреба ваного такога міліона, — кетры бы могол інерабіц це вспій нашега жыць. Не будас якікі азапалец ніякім іншым, бо наша вельмі і вельмі людзе музім до тэрэз ходзін до другіх скотліх вялікіх міліон, а па тэрэз шырокі годин пакіраці свою потребу ў нашых трох міліонах. Зато са тэрэзлем „свей гусевійку“ — якім у паніх міліонах чалавека ўшаю жыць!

Петровци.

Новы валацкі Одбор.

вібранны на ўстатків обчынскіх азберацій зес вельмікую вінагдану часох представілі просвітну организацію наўсяко валацу. Шаснац новіх одборскіх гарантую нам гараду будуванісці нашей обчыні. Сярэд одбору не сцялі прыдац управу гараду іншому, аж мушей прынці вінагданік Срезу и тог прыдал пічинскую управу новому одбору. — Радујаме ще, же на чале нашай обчыні стой Михайло Олеар, познатыя як чловек чеснік, бесстрашні, а ту тому мішнікіха характеру.

У власцелінскім ложе

нішчыло ше 33 істра ліса. Уж при концу вінагданы, тей найчешнішай и найопаснейшай лесовай работі, настрадал чечко наш чловек Петро Балак, вінагданік Гарник. Кед подрубане дрэво падало, сідкі місці кояні запнул за дрэве дрэво, однамац іш, спадкі Петрові Гарникові на гараду и сірваніе то пікалічел. Тераа від ложі у вінагданікім вінагдані.

Огњогасніе Дружество

маё 12. нов. главну схадзку, на котрой выбраны новы председатель у особі Мих. Югаса. Іншыя одборы осталі исти. Ка та будо

тей главнай схадзкі пошлю бы до Керестура чи схадзку Просвіты ад нас вінікі лозы, але пра тогу прычыну не можна ѿясці. Гарадаваме ще, че наша браце, да ще зберагу коль Просвіты, окончылі піцко як гайленіе на Вінку славу я на хасені рускага народу.

Війнікі и пілітнікі

дзяли іхам тэі вісім вінікі і тэлівіні. Але прынеке пані вялікі досці трэхін, не будо до тэрэз іншага зла ѿ сініцтва, якод цо чу́ваме за другік сунедскі лозы.

Плацели предплату за 1933. рок.

Кондур:

Ферка Гердз,	60 Ден.
Берна Бесермані,	60 "
Оскар Будзінскі, управитель	60 "

Двордзюз:

Макея Даўосир, учитель,	60 дн.
Янко Орос,	60 "
Михайло Лікар, ум. уч.	40 "
Василь Корвасі,	60 "

Шид:

Габор Гаума,	60 дн.
Руска Каса,	30 "
Іванова Горыні, дамка	60 "
Руска Чигадзія,	50 "
Янко Лускані, Бернасоні	60 "
Руска Нар. Просв. Дружество	50 "

Рижки места:

Др. А. Акінамович, Даково	100 дн.
Новта Міхал, Сотні	60 "
Михайло Мудри, Міністэрства	90 "
Др. Йосип Секель, адвокат Куда	20 "
Мітре Сіач, 74 Баччицы	30 "
Михайло Пропчи, Раке Селе	20 "
Марко Шарік, Вінковіца	40 "
Йосип Іубін, ут. Нови Сад	30 "
Михайло Рамач, Жабаль	60 "
Петар Бучко, Заграб	30 "
Кирил Бегермані, Заграб	30 "
Кирил Дрогобіцкі, Соніце	60 "

(далей будас).

Б у р з а

Нови Сад 23. XI. 1933.

Жито нове	98—105 Ден.
Кукурица бачка и сриміца	65—70 Ден.
Ярец бачка и сриміца нові	64—66 Ден.
Овес нова	64—66 Ден.
Мука 00 нова	205—225 Ден.
Мука число 2	180—205 Ден.
Мука число 6	135—145 Ден.
Кромплі	55—60 Ден.
Пасуля	135—140 Ден.
Отруби	45—50 Ден.

Оглашайце у

„Рускіх Новінох“.